

ΓΝΩΜΗ

Giannis Marinou
jmarinos@tovima.gr

As βουλιάζουμε επιτέλους να πουχάσουμε

Προφιλέστατη εξαδέλφη μου, η οποία υπέφερε από φοβερή ναυτία, καθώς συνταξιδεύαμε με παλαιό ακτοπλοϊκό πλοίο, φώναζε απελπισμένη: «As βουλιάζουμε επιτέλους να ησυχάσω». Ετσι αισθάνονται ίσως στην πλειονότητά τους οι Έλληνες πολίτες εν μέσω τρόικας, αγορών, ασταμάτητων εισοδηματικών θυσιών και πολιτικών που χάριν της διατηρήσεως ή κατακτήσεως της εξουσίας παίζουν κορόνα-γράμματα τη χώρα. Και από κοντά οι ψυχροί δανειστές από μια Ευρωπαϊκή Ένωση που μόνο ένωση δεν φαντάζει πια. As πεθάνει λοιπόν η Ελλάδα για να γλιτώσουμε από αυτό το μαρτύριο διαρκείας στο οποίο συνέβαλε ενθουσιωδώς και ο λαός μας με την ψήφο του, με τη διεκδίκηση ή την ανοχή παράλογων συνεχειακών ωφελημάτων, με τη βλακώδη ανεκτικότητα και εν πολλοίς υποστήριξη της εκ του ασφαλούς (ψευδο)επαναστατικής καταπάτησης κάθε νόμου και με εξιδανίκευση της βίας, ιδιαίτερα των τέκνων μας. Η βία και η ασέβεια προς τη νομιμότητα και προς τα δικαιώματα των άλλων διατρέπουν πάνω από τριάντα χρόνια, ιδιαίτερα στα πανεπιστήμια, με μια Πολιτεία και κοινωνία απαθείς και ανεκτικές για τη συμπεριφορά των παιδιών. Αυτά τα «παιδιά» επιτρέπη για μία ακόμη φορά να διαλύσουν το κέντρο της Αθήνας πάντα με κάποιο επίκαιρο πρόσχημα, καθώς γνωρίζουν πολύ καλά ότι δεν πρόκειται να τους επιβληθεί οποιαδήποτε σοβαρή ποινή. Ούτε καν η αναγκαστική εργασία για να συμμαζέψουν κάπως τις καταστροφές που αυτά ενθουσιωδώς προκάλεσαν.

Ξέρουν επίσης ότι η παραβίαση των νόμων, ακόμη και του Συντάγματος, έχει αναδειχθεί μεταπολιτευτικά σε «δημοκρατική κατάκτηση» και ότι όποιος τολμήσει να πειράξει τα παιδιά, που είναι συχνότατα παιδιά της άρχουσας τάξης, θα αντιμετωπίσει την εξέγερση της «δημοκρατικής ευαισθησίας» κάποιων πολιτικών, της «ιδεολογικά» κυρίαρχης Αριστεράς ή της καιροσκοπικής διανοήσης. Τα επίθετα «φασίστες» και «χούντα» εκτοξεύονται αμέσως εναντίον τους και ο πανικός της εκάστοτε κυβέρνησης βάζει τα κεφάλια μέσα. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση του νεαρού Νίκου Ρωμανού, καταδίκου για διπλή ληστεία με Καλάσνικοφ και απαγωγή ενός ομήρου από τη συμμορία της οποίας ηγείτο. Υπουργοί, βουλευτές, καθηγητές του δικαίου, δημοσιογράφοι, καλλιτέχνες από τον ΣΥΡΙΖΑ και τις λοιπές ακροαριστερές και αναρχικές δυνάμεις της χώρας, αντί να χειροκροτήσουν την ηλεκτρονική εκπαίδευση που θεσπίστηκε (ισχύει άλλωστε για το εγκυρότατο Ελεύθερο Πανεπιστήμιο) και να τον καλέσουν να τερματίσει την απεργία πείνας, τον ενθάρρυναν χωρίς αιδώ να επιμένει σ' αυτήν. Το ότι και οι γονείς του έφθασαν να διακινδυνεύσουν τη ζωή του παιδιού τους χειροκροτώντας την αγωνία του και χαρακτηρίζοντάς τον «πολιτικό κρατούμενο» δείχνει ποιαν διαπαιδαγώγηση του παρείχαν. Κάποιοι ιδιοτελείς συμπαραστάτες του έδειχναν να επιθυμούν διακαώς να έχουν έναν ακόμη νεκρό. Οι νεκροί «ήρωες» είναι πολύτιμα σύμβολα. Ευτυχώς με έναν αμοιβαίο συμβιβασμό Πολιτείας και Ρωμανού αποφεύχθηκε το μοιραίο για έναν ακόμη «χρήσιμο ηλίθιο» κατά Λένιν. Σίγουρα όμως ένα φάντασμα πλανιέται ξανά πάνω από την Ελλάδα και την Ευρώπη. Ο ερυθρός και ο μαύρος φασισμός διαγκωνίζονται ποιος θα επικρατήσει, ενώ εμείς πελαγοδρομούμε εξευτελίζοντας τον θεσμό του Προέδρου και υπονομεύουμε απερίσκεπτα την επισφαλή δημοκρατία μας.